

— Младене, не оставяй ме! Татко, прощавай!—каза рѣшително Ангелина.

— Просто да ти е, дѣте мое! Богъ да ви пази . . .

Младенъ и Ангелина се изгубиха въ тъмнината.

Священикътъ се върна и отново падна съ плачъ и молитви прѣдъ иконостаса.

Надъ село цѣла нощъ се води отчаяна и кървава борба.

Цѣла нощъ ечаха гърмежитѣ.

Денътъ, който дойде слѣдъ тая нощъ, завари селото въ пламъци и го остави грозно пепелище и гробница, подъ което почиваха юнашки загинали Младенъ, Ангелина и много още млади и стари.

Елинъ-Пилинъ.

Малкиятъ учитель.

Наща кучка — Карамфилка
Има двѣ дѣчица:
Ранобудний, кѣдравъ Змейчо
И Филка — сестрица.

Колю учитель е станалъ
На Змейча и Филка,
А задъ него мирно стои
Стара Карамфилка.

„Туй красива е картинка,
Змейчо умно куче!
Гледай Филка какъ внимава,
Тя се вечъ научи!“

„Туй е щъркалъ, а това е
Най-хубаво конче,
Туй пѣкъ славѣйче, що пѣе
На зелено клонче . . .“

Тѣй ги учи малкъ Колчо
И сладко имъ дума,
Затуй Змейчо тѣй внимава,
— Сѣкашъ ще продума

Чичо Свѣтлю.